

ROMANA *Gold*

Sarah Morgan

A jéghegyprojekt

Andie Brock

Szeretni veszélyes

Kim Lawrence

Házasságból szerelem

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Sarah Morgan, 2015 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: *Playing by the Greek's Rules* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Párkányi Marcella

© Andie Brock, 2016 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: *The Shock Cassano Baby* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Szoboszlay Anna

© Kim Lawrence, 2016 – HarperCollins Magyarország Kft., 2018

Eredeti címe: *One Night to Wedding Vows* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Fekete Ádám

Nyomtatásban megjelent: a ROMANA GOLD 17. számában, 2018

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-448-422-6

• Kép: Harlequin Books S.A.

A borítón szereplő alkotás a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás alapján került felhasználásra.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a HarperCollins Magyarország Kft., 2018

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 11.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-488-5569; e-mail-cím: harpercollins@harpercollins.hu

• Ügyfélszolgálat telefonszáma: 06-80-202-112

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.harpercollins.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Sarah Morgan

A jéghegyprojekt

1. FEJEZET

Lily megigazította a fején lévő kalapot, hogy megóvja szemét az izzó görög napsugaraktól, és ivott egy korty vizet az üvegből. A forróságtól kiszáradt földön ült, és figyelte, ahogy barátnője egy ecset segítségével óvatosan megpróbálja eltávolítani a homokot és a port egy agyagdarabról.

– Ha még egyszer kiejteném a számon a „szerelem” szót, kérlek, temess el valahol az ásatási területen, és nyugodt szívvel hagyj is itt!

– Pont alattunk van egy sírkamra. Akár most is belelökhetlek, ha akarod.

– Nem is rossz ötlet. A síromra a következő mondatot véssd majd: „Itt nyugszik Lily, aki egész életét az emberiség kutatásának szentelte, de a férfiakat sosem értette.”

Végignézett Aptera ókori romjain, majd a tenger felé emelte a tekintetét. Mögöttük Kréta fehér hegyei nyújtózkodtak az ég felé, alattuk pedig a Krétai-tenger vize csillogott. Átlagos esetben ez a gyönyörű panoráma mindig felvidította, a mai nap azonban kivétel volt ezalól.

A barátnője alkarjával letörölte a verejtéket homlokáról.

– Hagyd abba az önostorozást! Az a fickó egy hazug szemét. – Brittany a hátizsákjáért nyúlt, közben pedig vetett egy pillantást a kicsit távolabb csoportosuló férfiakra. Látszólag teljesen belemerültek a beszélgetésbe. – Szerencse, hogy holnap visszarepül Londonba a feleségéhez. Akit melleleg szívből sajnálok.

Lily a kezébe temette az arcát.

– Ne mondd ki még egyszer a „feleség” szót, kérlek! Szörnyű ember vagyok.

– Hé! – szólt rá Lilyre élesen Brittany. – Neked azt mondta, hogy szingli. Hazudott, ami egyben azt is jelenti, hogy kizárólag övé a felelősség. Holnap elmegy, és soha többé nem látod... nekem pedig nem kell legyőznöm a kísértést, hogy behúzzak egyet neki.

– Mi van, ha a nő rájön, és válni akar?

– Akkor talán lesz esélye új életet kezdeni olyasvalaki oldalán, aki tiszteli is. Felejtsd el, Lily!

Mégis hogy felejthetné el, ha teljesen össze van zavarodva?

Hogy nem vette észre a jeleket? Talán rossz kérdéseket tett fel? Vagy olyan kétségbeesett volt, hogy nem látta a fától az erdőt?

– Már a jövőt tervezgettem. Augusztusban végig akartuk járni a görög szigeteket. Persze ez még azelőtt volt, hogy a hitelkártyája helyett véletlenül egy családi fotót húzott elő a pénztárcájából. Három gyönyörű gyerek, akik boldogan csimpaszkodnak az apjuk lábába. Még mindig képtelen vagyok elhinni! Hogy tévedhettem ekkorát? Sosem tettem még ilyet, a család számomra szent és sérthetetlen. A világ összes pénzénél többet ér. – Önkéntelenül arra gondolt, hogy neki a kettő közül egyik sincs. – Még mindig nem tudom eldönteni, melyik a rosszabb: hogy nyilvánvalóan fogalma sincs arról, ki vagyok én, vagy az, hogy a listám összes pontjának megfelelt.

– Van egy listád?

Lily elpirult.

– Csupa objektív kérdés, amelyek segítenek egy férfi tárgyilagos megítélésében. Ha valaki ennyire vágyódik család után, mint én, az gyakran von le hibás következtetéseket. Tisztában vagyok vele, milyen alapvető tulajdonságokat keresek egy férfiban, hogy boldog lehessen, és soha nem randizom olyannal, aki nem felel meg ennek a három pontnak.

Brittany kíváncsi lett.

– Vastag pénztárca, széles vállak, nagy...

– Nem! – Lilynek pocsék kedve ellenére nevetnékje támadt. – Először is gyengédnek kell lennie. Azok a férfiak, akik képtelenek kimutatni az érzelmeiket, nem érdekelnek. Másodszor legyen őszinte. Az a baj, hogy nem vethetem alá őket egy hazugságvizsgálatnak, így fogalmam sincs, hogy ezt a pontot hogyan ellenőrizhetném. Ashurst professzorról – Davidnek soha többé nem hívom – is azt hittem, hogy őszinte. – Lily vetett egy gyors pillantást a vendégprofesszorra,

aki a rövid, de a kezdetektől kudarcra ítélt viszony alatt teljesen levette a lábáról. – Igazad van, egy hazug család.

– Nem csalónak neveztem, hanem egy seggfe...

– Tudom, de én soha nem mondom ki ezt a szót.

– Egyszer kipróbálhatnád, terápiás jelleggel. De mi a harmadik pont a listádon?

– Olyan férfit keresek, aki családszerető. Na nem annyira, hogy több is legyen neki! Ez a fickó is jobban tette volna, ha inkább a gyerekeit viszi nyaralni ahelyett, hogy velem kezd. – Lily elkomorult. – Azt hiszem, ideje átírni a listám.

– Nem kell teljesen. Mindössze annyi a dolgod, hogy kitalálj egy megbízható módszert arra, miként tesztelhetnéd a potenciális jelöltek őszinteségét, és egészítsd ki a listádat a „nőtlen” ponttal. Kicsit lazítanod kellene, Lily! Nem kellene folyamatosan komoly kapcsolatokat keresned, inkább engedd el magad, és szórakozz egy kicsit!

– A szexre célszól, igaz? Mert nálam nem így működik. – Lily kortyolt még egyet a vízből. – Érzelmek nélkül képtelen vagyok lefeküdni valakivel.

– Ugyan! A szex csak szex, a szerelem pedig szerelem. Az egyik élvezetes, a másikat pedig jobb elkerülni. Persze nincs baj azzal, ha az ember komoly kapcsolatot keres, de akkor gyakrabban megesik, hogy összetörik a szívét. – Brittany levette a kalapját, és legyezni kezdte magát vele. – Te jószágos ég, még csak délelőtt tíz van, és máris elviselhetetlen a hőség!

– Mégis mit vártál? Nyár van, és Krétán vagyunk... Igazán hozzászokhattál volna, hiszen több nyarat is lehúztál már ásatásokon a földközi-tengeri térségben.

– És minden egyes alkalommal panaszkodtam is miatta – felelte Brittany, miközben kinyújtóztatta hosszú lábait.

– Olyan szép lábaid vannak – állapította meg Lily minden irigység nélkül.

– Csak a nehezen járható terepen való folyamatos kutyagolástól. Figyelj ide... felejtsd el ezt a pasit, és gyere velünk ma este szórakozni! Először az Archeológiai Múzeum új szárnyának hivatalos megnyitójára megyünk, utána pedig beülünk abba a bárba, ami most nyílt. A verebek azt csiripelték, hogy a professzor nem szándékozik velünk jönni, tehát jó kis este lesz.

– Nem lehet. Az ügynökség hívott: valami vészhelyzet. Egész este takarítani fogok.

– Lily, mesterszakos régészdiplomád van. Egyáltalán nem kellene ilyen munkákat elvállalnod!

– A diákhitel nem fog csak úgy magától eltűnni. Egyébként pedig a takarítás kikapcsol. Az elvégzett munka jó érzéssel tölt el, szeretem, ha minden csillog-villog. De tényleg jó lenne, ha nem pont ma kellene mennem. Szívesen részt vettem volna a megnyitóünnepségen. Az ügynökség viszont sürgősségi felárat fizet, úgyhogy nem utasíthatom vissza.

– Mégis miért olyan sürgős a dolog? Nem várhat a takarítás egy napot?

– Úgy tudom, hogy a tulajdonos váratlanul visszajön az Államokból, ahol egyébként többnyire tartózkodik. – Lily kotorászni kezdett a táskájában, egy kis naptejet keresett. – Mégis milyen lehet olyan gazdagnak lenni, hogy nem tudod eldönteni, éppen melyik házadban lakj?

– Hogy hívják a fickót?

– Azt nem tudom. Az ügynökség nagyon bizalmasan kezeli az ilyesmit. Percre pontosan kell érkeznünk, és a biztonsági szolgálat enged be minket. Négy órával később pedig csinos kis összeg landol a számlámon.

– És öt ember kell ahhoz, hogy egy házat kitakarítsatok? Mégis milyen ház ez, egy minőszi palota?

– Egy hatalmas villa. Kapunk egy alaprajzot is, amit a végén természetesen vissza kell szolgáltatni.

– Egy alaprajz... – Brittany éppen inni akart egy kortyot, de félúton a szája felé félbemaradt a mozdulat. – Na, most aztán kíváncsivá tettél. Veled mehetek?

– Persze. – Lily gúnyos pillantást vetett barátnője felé. – Sokkal jobb mások vécéjét pucolni, mint koktélt szürcsölgetni egy vadonatúj múzeumi szárnyban. Kicsit úgy érzem magam, mint Hamupipőke: nem mehetek el a bálba. Találkozol valakivel ma este, hogy szunnyadó szerelmi életed felpezsdítsd?

– Nekem nem szerelmi, hanem szexuális életem van, és az szerencsére minden, csak nem szunnyadó.

Lily most már tényleg érzett egy kis irigységet.

– Talán neked van igazad. Tényleg lazábban kellene hozzáállnom a dolgokhoz, és nem kellene minden kapcsolatnál abba az illúzióba ringatnom magam, hogy örökké fog tartani. Te egyke vagy, ugye? Sosem vágytál rá, hogy bárcsak lennének testvéreid?

– Nem. Egy kis szigeten nőttem fel Maine-ben, ahol az emberek mindent tudnak egymásról.

– Az csodálatos lehetett – sóhajtott fel Lily vágyakozva. – Meséj a családotról!

Lily imádta a családi történeteket. A család fogalma mindig úgy jelent meg a képzeletében, mint egy otthon kötött pulóver a szivárvány minden színében, különböző fajta gyapjából, amely megvéd az élet viharaitól. Szórakozottan kihúzott egy fonalat sortja szegélyéből. Ez a kis szál tökéletesen szimbolizálja az életét: egyetlen fonal, ami sehova sem tartozik.

Brittany újra a fejére tette a kalapot.

– Teljesen átlagos amerikai család vagyunk... azt hiszem. A szüleim elváltak. Anya utált a szigeten lakni, és Floridába költözött, apa pedig még mindig olajfúró tornyokon dolgozik, egyszer a világ egyik végén, egyszer a másikon. Én a nagymamámnál nőttem fel Puffin Islanden, és nagyon közel álltunk egymáshoz. Amikor néhány évvel ezelőtt meghalt, rám hagyta a kis házat. Élete végéig szentül meg volt győződve arról, hogy a parton álló kis háznak gyógyító ereje van. – Brittany elmosolyodott, de Lily arckifejezése komoly maradt.

– Ott kéne töltenem a következő egy hónapot. Nekem is meg kell gyógyulnom.

– Bármikor szívesen látlak. A világon a legszebb hely, tényleg.

– Lehet, hogy élek az ajánlattal. Ki kellene találnom, hogy mihez kezdek augusztusban.

– Tudod, mire van szükséged? Egy kiadós szeretkezésre, mégpedig érzelmi teher nélkül. Az majd segít.

– Képtelen lennék vigasztalódásra használni a szexet. Csak azt érném el vele, hogy újra szerelembe esnék.

– Keress olyat, akibe kizárt, hogy beleszeretsz. Valakit, aki jó az ágyban, de egyébként teljesen hidegen hagy. Így máris sokkal kisebb a kockázat.

– Jól hallottam, hogy a vigaszszex a téma? – Spyros, az egyik helybéli egyetem archeológusa közeledett feléjük.

– Menj innen, Spy, csajos témák vannak terítéken!

– Mit gondoltok, miért jöttem ide hozzátok? Ti biztosan izgalmasabb dolgokról beszélgettek, mint azok, akik elől megszöktem. – Odanyújtott Lilynek egy jéghideg dobozskólát. – Ez a professzor... simlis alak.

Lily elvörösödött.

– Tudom. Túlteszem magam rajta.

Spy leguggolt a lány mellé.

– Segítsek? Ha szexszel vigasztalódnál... rám számíthatsz.

– Kösz, inkább nem. Te mindenkiel flörtölsz, úgyhogy nem bízom benned.

– Azt hittem, csak szexről van szó. Ott nincs szükség bizalomra, csak egy igazi férfira.

– Ezt a viccet ismerem: majd a kezembe nyomsz egy adag mosnivalót. – Lily nevetve kinyitotta a kólát. Lehet, hogy nincs családja, de jó barátai vannak. – Elfelejtetted, hogy ha nem éppen itt turkálók a porban, vagy a gazdagok és szépek villáját takarítom, akkor magának a görög férfiasság megtestesítőjének dolgozom.

– Ja, igaz is. – Spyros elmosolyodott. – Nik Zervakis. A hatalmas ZervaCo feje. Minden nő álma.

– Hát az enyém nem, az biztos. A listám egyetlen pontjának sem felel meg.

Spy kérdő pillantást vetett Brittanyre, de az csak a fejét rázta.

– Ne akard tudni!

– Nem sokat hallottam róla, de állítólag nagyon okos. És ugyanezt várja el mindenkitől, aki neki dolgozik, ami egy kissé félelmetessé is teszi – mondta Lily. – Szerencsére többnyire San Franciscóban vagy New Yorkban él. Az alatt a két hónap alatt, amíg a cégénél voltam gyakornok, két személyi

asszisztenst is elfogyasztott. Nem bírták a nyomást. A folyamatosan váltakozó barátnőiről nem is beszélve. Tény, hogy nagyon vonzó férfi, de nekem nem az esetem.

– Akkor sem értem, hogy miért dolgozol neki.

– Az ösztöndíjam ebben a hónapban lejár, és nem tudom, hogy szeretném-e folytatni, tehát minden lehetséges dolgot kipróbálok. A múzeumi munkát nem fizetik meg jól, és nem is akarok nagyvárosban élni. A tanítás egyáltalán nem vonz... – Lily rosszkedvűen megvonta a vállát. – Fogalmam sincs, mihez kezdjek.

– Kiválóan értesz a kerámiához. Már rengeteg csodás edényt csináltál.

– Ez csak egy hobbi, semmi több.

– De tehetséges vagy, és kreatív. Talán ezzel kellene kezdened valamit.

– Álmodozással nem lehet számlákat kifizetni. – Lily kiitta az utolsó kortyot is a dobozból. – Néha azt kívánom, bár inkább jogot tanultam volna régészet helyett. De őszintén szólva az irodai környezet sem kimondottan az én terepem. Múl héten például elrontottam a nyomtatót, és néha az az érzésem, hogy a kávégépet utál. Viszont jól néz majd ki az önéletrajzomban, hogy a ZervaCónál dolgoztam. – Lily elkezdte legyezgetni magát a kalapjával. – Bizonyos szempontból csodálom a főnököt. Azt beszélnek, nincsenek érzései. Tehát a teljes ellentétem. – Odapillantott a beszélgető csoport felé, ahol az a férfi is állt, aki olyan csúnyán átverte. – Megpróbálok én is olyan lenni, mint Nik Zervakis.

Brittany elnevette magát.

– Viccelsz, ugye?

– Nem, teljesen komolyan mondom. A fickó mintha jégből lenne. – Lily körbenézett. – És mi a helyzet veletek? Voltatok már úgy igazán szerelmesek?

– Hála az égnek, nem! – vágta rá rögtön Spyros, Brittany azonban üres tekintettel bámulta a horizont egyik messzi pontját.

– Brittany? – faggatózott óvatosan Lily.

– Meglehet – jött a halk válasz.

– Hűha! A kemény Brittany szerelmes volt? – Spy felvonta a szemöldökét. – Ámor eltalált a nyilával egyenesen a szíved közepén?

– Miből gondolod, hogy szerelmes voltál? – kérdezte Lily.

– Hozzámentem feleségül.

Spyrosnak szó szerint tátva maradt a szája a döbbenettől, Lily pedig némán meredt a barátnőjére.

– Oké... ez elég meggyőzően hangzik.

– Hiba volt. – Brittany felvette a kislapátot a porból. – Ha hibát követek el, akkor általában hatalmasat. Az egész románcot egy forgószélhez tudnám hasonlítani.

– Mennyi ideig tartott?

Brittany felállt, és leporolta a térdét.

– Tíz napig.

– Már mint tíz évig? – javította ki Lily, de Brittany a fejét rázta.

– Tíz napig. A mézesheteket mindenestre túléljük anélkül, hogy kinyírtuk volna egymást.

Most Lily volt a sor, hogy tátva maradjon a szája.

– Mi történt?

– Az eszem helyett a szívem vette át az irányítást – felelte Brittany egy ferde mosoly kíséretében.

– Zach óta tudatosan próbálok érzelmileg nem belekeveredni az ilyen dolgokba.

– Szexi a neve.

– Ő maga is szexi. – Brittany hunyorgott a napsütésben. – Szexi, hazug gazember.

– Nem ő az egyetlen – állapította meg Lily komoran. – De legalább van mentséged: még nagyon fiatal voltál. Én ezzel szemben... én notóriusan ugyanebbe a hibába esek. Valakinek újra kéne programoznia engem.

– Hülyeség! – Brittany beletuszkolta a kislapátot a hátizsákjába. – Barátságos vagy, jószívű és szeretetre méltó. Ezért vannak érted oda a férfiak.

– Arról se feledkezzünk meg, elég egy pillantás, hogy bárki megállapítsa, milyen jól nézhetsz ki

ruha nélkül – tette hozzá Spy segítőkészen.

– Barátságos, jószívű és szeretetre méltó... ezek mind nagyszerű tulajdonságok például egy kutyánál, de nem egy nőnél. – Lily hátat fordított Spynak. – De mindenki meg tud változni, nem igaz? Talán én is. – Dobbantott egyet a lábával. – Úgy döntöttem, megszívlelem a tanácsod, és szexelni fogok valakivel csupán a magam örömére. És ehhez olyasvalakit keresek majd, akit nem ismerek, nem is kedvelek, és akibe egymillió év alatt se tudnék beleszeretni.

Brittany kételkedve méregette barátnőjét.

– A te szádból hallva szinte garantált, hogy ennek rossz vége lesz.

– Nem, nem. – Lily döntött. – Mindössze annyit kell tennem, hogy találok egy férfit, aki a listám egyik pontjának sem felel meg. Jéghegyprojektnek fogom nevezni.

Nik Zervakis az ablaknál állt, és a csillogó tengert bámulta, miközben asszisztense jelentését hallgatta.

– Telefonáltak?

– Igen, uram, pontosan úgy, ahogy ön előre megjósolta. Ennyi ideig kivárni, amikor ekkora összegről van szó... én már napokkal ezelőtt megtörtem volna.

Nik most megmondhatta volna a férfinak, hogy ez nem a pénzről, sokkal inkább a hatalomról szólt.

– Tájékoztatta már az ügyvédeket?

– Holnap kora reggel van találkozója a Lexos-csapattal. Gratulálok, az üzlet már a zsebében van.

– Csak akkor, ha a szerződést aláírjuk. Kiadunk majd egy sajtóközleményt, de interjúkat nem akarok. Elintézte a foglalást az Athenába?

– Igen, uram. Előtte lesz még az új múzeumi szárny megnyitója.

Nik halkán káromkodott.

– Arról teljesen megfeledkeztem.

– Vassilis negyed hétre jön önért, és elviszi a villához, hogy át tudjon öltözni. Útközben fel tudják venni Christinát, ezzel is időt spórolva. Az asztalfoglalás kilencre szól.

Nik kigombolta inge legfelső gombját.

– Még valami?

– Az apja telefonált. – A férfi nyugtalanul billegett egyik lábáról a másikra. – Mivel nem hívta vissza egyszer sem, szeretném emlékeztetni, hogy az édesapja esküvője a hétvégén lesz. Attól fél, hogy elfelejtette. – Szerencsétlen asszisztens egyre rosszabbul érezte magát. – Ezenkívül megkért, mondjam meg, hogy semmi nem lehet fontosabb, mint a család. Elvárja öntől, hogy ott legyen.

Nik nem felelt. A témával kapcsolatos érzéseit mindenki ismerte. Képtelen volt megérteni, hogyan nőülhet meg valaki negyedszerre is. Nik számára ez azt jelentette, hogy apja nem tanul a hibáiból.

– Majd felhívom az autóból.

Az asszisztens az ajtó felé indult.

– Azt is hozzátette, hogy összetöri a szívét, ha nem megy el.

Az ilyen kijelentések mindig is jellemzőek voltak az apjára. Pontosán ez a fajta szentimentalitás vezetett három igen költséges váláshoz.

– Köszönöm, egyelőre ennyi.

Miután az asszisztens behúzta maga mögött az ajtót, Nik a hűtőszekrényhez lépett, és kivett magának egy ásványvizet. A légkondicionálás ellenére hirtelen melege lett. Miért zavarja ennyire, hogy az apja újra megházasodik? Hiszen már nem az a naiv kisfiú, aki kétségbeesetten vágyik a biztonságra, az állandóságra iránt.

Megteremtette a saját biztonságos életét. A legkevésbé sem hitt a szerelemben, a házasság pedig meglátása szerint csak egy értelmetlen – ráadásul meglehetősen költséges – vállalkozás.

Az apja, bár rendkívül intelligens ember volt, sajnos nem osztotta fia véleményét. Körültekintően és kiváló üzleti érzéssel építette fel vállalkozását, ezek a képességek azonban nem jellemezték szerelmi életét.

S ha mindez nem lenne elég, a legutóbbi közös vacsoránál Nik életstílusát kifogásolta, mintha a tény, hogy még nem vált el egyszer sem, egyértelmű hiányosság lenne.

Nik behunyta a szemét. Feszült volt. Miként lehetséges, hogy az üzleti életben minden olyan simán megy, a családi élete pedig egy katasztrófa? Inkább megoldana egy tucat nehéz problémát, mintsem elmenjen erre az esküvőre. Még csak nem is ismeri az apja új menyasszonyát. Egyszerűen nem érezte szükségét, hogy megismerkedjen vele.

Az esküvők különben is csak lehangolták. A világ összes pezsgője sem tudta úgy elbódítani, hogy ne lássa kristálytisztn, egy ilyen eseményen két ember a nyilvánosság figyelő tekintete előtt kapitális hibát követ el.

Lily letette a táskáját a márvánnyal csempézett bejárati csarnokban a földre, és becsukta a döbbenettől tátva maradt száját.

A „palota” szó nem elég erre a házra. Az épület közvetlenül a tenger mellett, egy magaslaton emelkedett. Elegancia és luxus áradt minden egyes négyzetcentiméteréből.

Lily azon tűnődött, hogy hol lehet a takarítócsoport többi tagja, miközben kiment a teraszra. Egy gyönyörű kertre nyílt kilátás, ahonnan ösvények vezettek a csendes öböl partjára, amely egyben kis kikötőként is szolgált.

– Ez maga a paradicsom...

Álmodozását azonban megzavarta a telefonja hangos csengése. Sietősen keresni kezdte munkaruhájának zsebében. Amikor felvette, megtudta, hogy a takarítócsoport többi tagjának balesete volt idefele jövet. Ugyan szerencsére senki nem sérült meg, de az autó totálkáros lett. Ez azt jelentette, hogy a megbízást egyedül kell teljesítenie.

Sorsába belenyugodva Mozart Varázsfuvoláját választotta zenei aláfestésnek, feltette a fülhallgatót, és hangosan dudorászott, miközben port törölt, suvickolt, felmosott.

Ebben a házban láthatóan nem laktak gyerekek. Minden borzasztó drága volt itt, és diszkrét eleganciáról tanúskodott.

Lily lendületesen dolgozott. Az alsó szinttel nemsokára kész is lett, úgyhogy elindult a széles lépcsősoron a hálószobák felé. A fő hálószoba előtt úgy cövekelt le, mintha villám csapott volna belé.

A kis apartmanban, ahol Brittanyvel lakott együtt, az ágya olyan keskeny volt, hogy már kétszer is előfordult, hogy az éjszaka közepén a padlón kötött ki. Ebben az ágyban viszont egy egész család kényelmesen elfért volna.

Gyors pillantást vetett a háta mögé, hogy ellenőrizze, senki nincs a biztonságiaktól a közelben, majd elővette okostelefonját, és lefényképezte az ágyat. A képet elküldte Brittanynek.

Egy nap ilyen ágyban fogok szeretkezni valakivel, pötyögte be az üzenetet a képhez.

Nekem nem az ágy kellene, hanem a férfi, akié az ágy, válaszolt rögtön barátnője.

Lily folytatta munkáját. Miután a szobával végzett, nekilátott a szomszédos fürdőszoba kádjának. A hatalmas fürdőkád közvetlenül az óriási ablak mellett volt, így gyönyörű kilátás nyílt a tengerre. Olyan nagy volt, hogy Lilynek bele kellett másznia, hogy ki tudja takarítani. Ezután következett a tusoló. A lány gyanakvóan méregette a csempébe beépített vezérlőközpontot. A nyomtatóval és a kávéfőzővel szerzett tapasztalataiból kiindulva nem szívesen nyúlt itt semmihez, de van más választása?

Ujja hegyével óvatosan megérintette az egyik szenzort... és rémülten kapkodott levegő után, amikor az egyik oldalsó falból jéghideg víz érte. Azonnal rátenyerelt a vezérlőtáblára, aminek az eredménye az lett, hogy most már két oldalról spriccelt rá felváltva a hideg és a meleg víz. Válogatás nélkül nyomogatta a gombokat, míg végül sikerült elállítani a vízsugarat. Úgy festett, mint egy frissen fürdetett uszár.

– Utálom, utálom, utálom a technikát! – tört ki belőle.

Megpróbálta szárazra törölni a haját, majd kihámozta magát a munkaruhájából, mert ha most így menne végig a házon, merő víz lenne utána minden. Fehérneműben állt a fürdőszobában, miközben próbálta kicsavarni a ruháját. Ekkor hirtelen hangokat hallott a hálóból.